

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

lentacv-||la noui testamenti Cardi.||nalis sancti Xisti.||

Cajetan, Thomas

Colonie, 1526

VD16 V 1243

lentaculi octavi questio tertia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34421

Ientaculi octaui questio tertia.

sua membra facit meretricis: qui enim adberet meretrici unum corpus efficitur cum ea. Subiectiōis vero, quia mēbra sua subijcit potestati meretricis. Unde patet quod non oportet recurrere ad nocu-
menta per accidens, aut ad quecumq; alia per ac-
cidens. Nec de secundo.

Circa Tertium i. Joan. vlt. (qui scit fra-
trē suū peccare pctm̄ nō ad mortē
petat ⁊ dabitur ei vita peccanti nō ad mor-
tem: est peccatū ad mortē, nō pro illo dico vt roget
quis) difficultas occurrit de differentia peccati ad
mortē ⁊ peccati nō ad mortē, an sit sermo de morte
corporis an de morte anime. Ita q; si ad mortē cor-
poris spectatur, peccatū ad mortē intelligitur fina-
lis impenitentia: hoc est quando homo moritur in
peccato mortali absq; penitentia interiori: hoc em̄
est pctm̄ durans vsq; ad mortē corporis inclusive,
⁊ propterea ducens ad mortem eternā. Si autē ad
mortē anime spectat, vocat pctm̄ ad mortē omne
pctm̄ mortale: quia mors anime est.

Questio igit̄ est quis sit sensus Joannis apostoli
p̄ hec verba. Nā p̄tra primū sensum militant vba
ipsius tertius, dū dicitur q; scit fratrem suū peccare.
De finali siquidē impenitentia nō potest aliquis dū
viuit scire q; peccat huiusmodi peccato: sed solum
post mortē potest sciri q; peccauit finali impeniten-
tia: quoniā quamdiu viuit potest penitere, ac p̄ hoc
nō est adhuc finaliter impenitens. Et propterea de
hoc peccato non esset dicendū, qui scit fratrem suum
peccare, sed q; scit fratrem suum peccasse.

Contra secundū vero sensum (iuxta quē solū mo-
do peccatū veniale est pctm̄ nō ad mortē) militant

Ientaculi octauū questio prima. lxxx. iij

duo vba textus. Prīmū quū dicitur, ⁊ dabitur ei vita, nam peccans solum venialiter, nō eget vt detur ei vita: quū habeat ipsam spiritualē vitam p̄ charitatem, que stat cū peccato veniali. Vnde ex hoc qd̄ dicit, ⁊ dabitur ei vita peccanti non ad mortem, significat quod talis peccans non ad mortē eget vita: vt pote non habens illā sed expectans vt detur sibi, quod nō conuenit peccato veniali sed mortali.

Secundū quū dicitur, nō pro illo dico vt roget q̄s. Nam hinc sequeretur Joannem non dicere vt rogetur pro peccantibus mortaliter, cuius contrariū dominus docuit, orate pro persecutibus vos: ⁊ fecit, orans pro crucifixoribus: ⁊ Stephanus orauit pro lapidantibus, constat aut̄ hos omnes peccasse mortaliter, ⁊ nō esse rationabile vt Joannes euangelista discordet a doctrina ⁊ exēplis Christi ⁊ sanctorū: discordaret aut̄ si tūneret orandū esse, p̄ irretitis peccatis mortalibus.

Ad hoc Dicit̄, q̄ quū sermo omnis nisi p̄ se intelligatur, incertus sit (vt pote vāgus per accidentiā) per peccatū ad mortem intelligendum est peccatum quod per se machinatur ad mortem anime: hoc est ex intentione abijcit vitam anime: vt quū q̄s ex intētiōe nō curat de salute aīe sue, de paradiso, ⁊ hmōi. Dico aut̄ ex intentione: p̄pter eos qui nō ex hmōi intentione sed ex consuetudine deliciarū ⁊ luxuriarum, ex consuetudine vsurarum, ⁊ sic de similibus, viuunt tanquam nō curātes de salute anime sue: tales em̄ non ex intētiōe peccant p̄tra vitam anime sue, sed ex passiōibus, infirmitatibus ⁊c.

Intēdit ergo Joā. euāgel. differētiā iter peccōres
L iij

Ientaculi octauī questio quarta

ex p̄temptu p̄prie salutis peccātes ⁊ inter alios qui ex ignorantia aut passiōe ⁊ h̄mōi incurrunt peccāta mortalia. Et instruit ch̄istianos vt quum viderint aliquos peccare ex ignorantia aut infirmitate ⁊c. oret p̄ illis cōfiducia: quū viderit autē peccātes ex p̄temptu p̄prie vite, nō p̄sumāt petere p̄ eis veniam: sed vel relinquāt eos in cursu suo, vel (vt Bernard. insinuat) gemant. si forte diuina misericordia adijciat quod oratio nō p̄sumit. Et bene nota q̄ Ioan. nō affirmat repellendā esse orationē p̄ talibus, sed nō audet dicere vt orent pro talibus, tanquam petitio videatur p̄sumptuosa: ait enim, non dico vt oret quis.

¶ Et hic sensus p̄sonare videt̄ nō solum toti textui ⁊ p̄textui, sed etiā gestis sanctorū nā dominus orās p̄ crucifixoribus adiecit causam ignorantie: q̄a nesciunt q̄d faciunt, ⁊ Paulus p̄ quo exauditus fuit Stephanus, testat̄ se misericordiam cōsecutū quia ignorans fecit.

¶ Nō patet q̄ nenter quesitorū sensuū est int̄t̄ ab apostolo, sed iste quem diximus: cui om̄ia sonare videntur. Nec de tertio.

Circa Quartū Apo. iij. (vtinā esses frigidus aut calidus: sed q̄a tepidus es, nec calidus nec frigidus, incipiā te enomere ex ore meo: quia dicis q̄ diues sum ⁊ locupletat̄ ⁊ nullius egeo: ⁊ nescis quia tu miser es ⁊ miserabilis ⁊ pauper ⁊ cecus ⁊ nudus) ambiguitas occurrit ex quadruplici capite.

¶ Primo: q̄a incōueniēs manifestū ē attribuere alicui sancto angelo desiderium mali culpe: ac p̄ hoc nō p̄sonat illi, dicere vtinā eēs calidus aut frigidus